

Rådets direktiv 76/769/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat, i dess ändrade lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/60/EG av den 20 december 1994 skall tolkas så, att det inte medger att en medlemsstat uppställer andra villkor än dem som föreskrivs i direktivet för utsläppande på marknaden och användning av en biocidprodukt vars verksamma ämne har upptagits i bilaga 1 till detta direktiv, med förbehåll för tillämpningen av andra gemenskapsrättsliga bestämmelser på området innehållande särskilda villkor för produkten i fråga.

(¹) EUT C 251, 18.10.2003.

den 23 juli 1996, genom att anta och bibehålla 6 § tredje stycket punkt 6, 4 §, 10 § andra stycket första meningen, 29 § första och tredje styckena samt 47 § andra stycket i förordningen om personers tillträde till vägtrafik (Verordnung über die Zulassung von Personen zum Strassenverkehr) av den 18 augusti 1998.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) HL C 275., 2003.11.15.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

den 15 september 2005

i mål C-372/02: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 91/439/EEG — Körkort — Lägsta ålder för behörighet att föra vissa fordon — Möjlighet att föra fordon i en annan kategori än den för vilken körkortet har utfärdats — Obligatorisk registrering och obligatoriskt utbyte av körkort)

(2005/C 271/07)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål C-372/02, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Braun och W. Wils) mot Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: M. Lumma), angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 2 september 2003, har domstolen (andra avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, R. Schintgen (referent), G. Arestis och J. Klučka, generaladvokat: P. Léger, justitiesekreterare: R. Grass, den 15 september 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

1) Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 1.2, 3, 5.2 b, 6.1 b tredje strecksatsen och 8.2 i rådets direktiv 91/439/EEG av den 29 juli 1991 om körkort, i dess lydelse enligt rådets direktiv 96/47/EG av

DOMSTOLENS DOM

(stora avdelningen)

den 5 juli 2005

i mål C-376/03 (begäran om förhandsavgörande från *Gerechthof 's-Hertogenbosch*): *D mot Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Onderneming buitenland te Heerlen* (¹)

(Skattelagstiftning — Förmögenhetsskatt — Rätt till grundavdrag — Åtskillnad mellan i landet bosatta respektive i landet ej bosatta personer — Avtal om undvikande av dubbelbeskattning)

(2005/C 271/08)

(Rättegångsspråk: nederländska)

I mål C-376/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av *Gerechthof te 's-Hertogenbosch* (Nederländerna), genom beslut av den 24 juli 2003, som inkom till domstolen den 8 september 2003, i målet *D. mot Inspecteur van de Belastingdienst/Particulieren/Onderneming buitenland te Heerlen*, har domstolen (stora avdelningen), sammansatt av ordföranden V. Skouris, avdelningsordförandena P. Jann, C.W.A. Timmermans, A. Rosas och A. Borg Barthet samt domarna J.-P. Puissechet, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr (referent), M. Ilesič, J. Malenovský, J. Klučka och U. Lohmus, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 5 juli 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

1. Artiklarna 56 EG och 58 EG utgör inte hinder för bestämmelser enligt vilka en medlemsstat inte medger i landet ej bosatta personer, som har huvuddelen av sin förmögenhet placerad i den stat där de är bosatta, den grundavdragsförmån som den medger sina i landet bosatta personer.
2. Artiklarna 56 EG och 58 EG utgör inte hinder mot att en sådan i ett bilateralt avtal om undvikande av dubbelbeskattning ingående bestämmelse, som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, inte i en sådan situation och under sådana omständigheter som avses i målet vid den nationella domstolen får utsträckas till att gälla även en person som är bosatt i en medlemsstat som inte är part i nämnda avtal.

(¹) EUT C 289 av den 29.11.2003.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

den 15 september 2005

i mål C-495/03 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Intermodal Transports BV mot Staatssecretaris van Financiën (¹)

(Gemensamma tulltaxan — Tullklassificering — Klassificering enligt Kombinerade nomenklaturen — Tulltaxenummer 8709 — Traktor "Magnum ET120 Terminal Tractor" — Artikel 234 EG — Skyldighet för nationella domstolar att begära förhandsavgörande — Villkor — Bindande klassificeringsbesked som har utfärdats av en tullmyndighet i en annan medlemsstat till tredjeman beträffande ett liknande fordon)

(2005/C 271/09)

(Rättegångsspråk: nederländska)

I mål C-495/03, angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställdes av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna), genom beslut av den 21 november 2003, som inkom till domstolen den 24 november 2003 i målet Intermodal Transports mot BV Staatssecretaris van Financiën, har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna K. Lenaerts, K. Schieman (referent), E. Juhász och M. Ilešič, generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: R. Grass, den 15 september 2005 avkunnat en dom i vilken domslutet har följande lydelse:

1. Artikel 234 EG skall tolkas så, att om en part i en tvist vid en nationell domstol avseende tullklassificering av en viss vara åberopar ett bindande klassificeringsbesked som en tullmyndighet i en annan medlemsstat har utfärdat till tredjeman för en liknande vara, och den nationella domstolen anser att klassificeringen däri är felaktig, kan dessa två omständigheter

— inte medföra en skyldighet för en nationell domstol mot vars avgöranden det finns rättsmedel enligt nationell lagstiftning att ställa en tolkningsfråga till domstolen, och

— inte i sig automatiskt medföra en skyldighet för en nationell domstol mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning att ställa en tolkningsfråga till domstolen.

En domstol mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning är emellertid skyldig att, när en fråga om tolkning av gemenskapsrätten har uppkommit vid den, beakta sin skyldighet att begära förhandsavgörande, såvida den inte har funnit att frågan saknar relevans, att den ifrågavarande gemenskapsrättsliga bestämmelsen redan har tolkats av EG-domstolen eller att den korrekta tolkningen av gemenskapsrätten är så uppenbar att det inte finns utrymme för något rimligt tvivel. Huruvida så är fallet skall bedömas med beaktande av gemenskapsrättens särdrag, de särskilda svårigheter som dess tolkning medför samt risken för skillnader i rättspraxis inom gemenskapen. Domstolen i fråga måste, när det finns ett sådant bindande klassificeringsbesked, vara särskilt noggrann vid sin bedömning av huruvida det inte finns utrymme för något rimligt tvivel i fråga om den korrekta tillämpningen av Kombinerade nomenklaturen i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2261/98 av den 26 oktober 1998, bland annat med beaktande av de tre bedömningskriterier som nämns ovan.

2. Tulltaxenummer 8709 i Kombinerade nomenklaturen skall tolkas så, att det inte omfattar fordon utrustade med en dieselmotor på 132 kW vid 2 500 varv per minut, en helautomatisk växellåda med fyra växlar framåt och en bakåt, täckt hytt och en hävanordning med en hävhöjd på 60 cm, som har en maximal bärkraft på 32 000 kg, mycket kort svängradie och som är framtagna för att effektivt kunna förflytta släpvagnar inom ett företags område och byggnader. Sådana fordon utgör nämligen varken truckar som används för att transportera gods eller dragtruckar av sådant slag som används på järnvägsperronger i den mening som avses i detta nummer.

(¹) EUT C 21, 24.01.2004.